

beløb på 200 mio. kr. mere, end der blev forbrugt i 2005. Så er det sat på plads: Der bliver brugt flere penge.

Det, der er årsagen til, at der bliver skåret ned mange steder, er, at den demografiske udvikling gør, at der mangler mange hundrede millioner kroner; demografiudviklingen gør, at der mangler penge. Det er derfor, at vi er i den situation, at der bliver brugt 200 mio. kr. mindre på daginstitutionsområdet næste år ifølge KL's og Finansministeriets tal, og at der bliver brugt færre penge pr. ældre i 2007, end der blev brugt i 2005.

Det er resultatet af Dansk Folkepartis indsats, og jeg synes da, det er interessant, når partiet lægger så meget vægt på, at der skal flere penge til de ældre, at man nu ved hjælp af tallene, officielle tal fra Finansministeriet og KL, kan konstatere, at der bliver brugt færre penge pr. ældre i 2007 end i 2005.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jo, men så er vi jo inde på det igen: Hvad er det, man sammenligner imellem? For hvis man sammenligner mellem budgettet for 2006 og budgettet for 2007, kan man på et senere tidspunkt sammenligne mellem regnskabet for 2006 og regnskabet for 2007. Men hvis man tager budgettet for 2006 og budgettet for 2007, viser det sig jo, at hr. Ole Sohn ikke har ret med hensyn til udviklingen fra 2006 til 2007.

Så kan man selvfølgelig stille alle mulige andre taleksempler op, der passer bedre. Men på daginstitutionsområdet og børnepasningsområdet, hvor man vel samlet bruger mellem 28 og 29 mia. kr. netto i kommunerne til børnepasning, diskuterer vi nu, hvorvidt vi har en mindreudgift i kommunerne næste år på 200 mio. kr., eller vi ikke har. Det er det første.

KL 17.40

For det andet: Finanslovaftalen giver 200 mio. kr. til bedre kvalitet i daginstitutionerne. Skal de penge tælles med, eller skal de ikke?

For det tredje: Med hensyn til børnepasningsområdet ser det ud til, at der kommer et fald i børnetallet. Det kan man så tro på eller ej, men det får vi jo at se.

Tæller man de ting med, eller gør man ikke? Det er jo sådan nogle ting, man i hvert fald er nødt til at være ærlig og have med, når man reelt skal vurdere, om det går op eller ned, og jeg synes bare, at man tit glemmer det i de debatter, vi har.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Der er grund til at være bekymret, hvis Dansk Folkeparti lægger budgetter for et år på baggrund af budgetter fra de foregående år. Enhver virksomhed tager da udgangspunkt i regnskabet, ud fra hvad man rent faktisk har brugt, og ud fra regnskabet beslutter man, hvordan man skal planlægge for fremtiden. Ellers kører det da fuldstændig af sporet. Der skal selvfølgelig gås ud fra, hvad der blev brugt i 2005, det er det sidste regnskabsår, der er tal fra, og vi kan altså se, at nu budgetterer man med 200 mio. kr. mindre til daginstitutionsområdet.

Det er rigtigt, at samlet set falder børnetallet; men det, finansministeren ved, og som han ikke har sagt til hr. Kristian Thulesen Dahl, er, at antallet af børn, der bliver passet i daginstitutionerne, er steget og fortsat stiger. Det vil sige, at behovet for børnepasning bliver større, på trods af at børnetallet falder, og det er naturligt nok, fordi vi har en så høj beskæftigelse, og der er kommet flere ud på arbejdsmarkedet. Derfor er vi i en situation, hvor daginstitutionerne bliver dårligere med færre pædagoger, flere lukkedage og færre udflugter.

I den anden ende af aldersskalaen bliver der også skåret ned. Allerede nu vi kan se, at der budgetteres med et mindre forbrug pr. ældre. Antallet af ældre stiger nemlig, så der bliver brugt mindre pr. ældre, end der blev brugt i 2005, og det er bl.a. Dansk Folkepartis ansvar.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Hvis vi nu antager, at kommunerne næste år bruger 0,2 pct. mindre på daginstitutionsområdet, end de gør i år, og vi antager, at der bliver 0,8 pct. færre børn, er der et spænd på 0,6 pct. Hvis det endelig skulle være sådan, at det helt afgørende er, at man lander på nøjagtig det samme tal, er der i givet fald et spænd på 0,6 pct. til en højere dækningsgrad, men om den så kommer eller ej, må vi jo se.

I mit lokalområde gør vi det i år, at vi håndterer tingene inden for den kommunaløkonomi, vi i virkeligheden har. Vi håndterer også det, at der er kommet flere børn, der gerne skal passes, bl.a. ved at diskutere, hvordan de bliver passet. Vi har desværre svært ved at finde dagplejere, og det resulterer i, at vi i højere grad må satse på vuggestuer og andre pasningsformer.

Hvis man kigger helt reelt og helt seriøst på de enkelte forhold, er det i virkeligheden utrolig